

וארטים על פרשת השבוע

כח י. ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. הטעם שכפל הכתוב גם **ויצא** וגם **וילך**, הא היה מספיק לכתוב וילך יעקב חרנה? י"ל כיוון שבסוף הפרשה הקודמת הצטווה יעקב ע"י אביו ללכת לחרן (כח ב) וע"י אמו הצטווה לצאת מבאר שבע (כז מג קום ברח לך). לכן כתב כאן שקיים ב' מצוות, גם קיום מצוות אביו וגם קיום מצוות אמו. ברכת פרץ. וע"ע ברש"י כאן.

שם. פרש"י וילך חרנה יצא ללכת לחרן. כלומר שהוא תכנן ללכת לחרן, ולבסוף כידוע הוא חזר בו, והלך ללמוד אצל שם ועבר למשך ארבע עשרה שנה. ונשאלת השאלה מעיקרא מאי קא סבר ולבסוף מאי קא סבר? וי"ל דהנה בקידושין כט. יש ב' דעות בסדר של תלמוד תורה. האחת, ילמד תורה ואח"כ ישא אישה, והשנייה, ישא אישה ואח"כ ילמד תורה. ואמרין בגמ' דלא פליגי הא לן והא להו. והביאור הוא כך (ע"פ ר"ת שם) לבני ארץ ישראל שעשירים הם, ישא אישה ואח"כ ילמד תורה, כי יכול ללמוד בנחת. משא"כ לבני בבל שעניים הם ואין יכולים ללמוד אחרי החתונה, כי יש להם עול פרנסת משפחתם, דינם הוא שילמדו תורה ואח"כ ישאו אישה. וכעת הכל כפתור ופרת. כי הרי כשיעקב יצא הוא היה עשיר, ולכן קודם הלך לישא אישה כמנהג אר"י, ובאמצע הדרך הוא נקלע לעימות עם אליפז והוצרך לתת לו את כל רכושו, וא"כ הוא נהיה עני, אז הוא חזר בו, כי עני קודם לומד תורה ורק אח"כ נושא אישה. ולכך קודם למד תורה, ורק אח"כ הלך ללבן לישא אשה.

כח יא. ויקח מאבני המקום. אומרת הגמ' (חולין צא:) כתיב ויקח מאבני המקום וכתבי ויקח את האבן. אמר רבי יצחק מלמד שנתקבצו כל האבנים וכ"א אומרת עלי יניח צדיק ראשו עד שנתקבצו לאבן אחת. ומה הטעם היינו חייבים לבאר כך הלא בקלות אפשר לדחות את הסתירה שלקח אבן אחת מאבני המקום, ומה הוכרח לו להוציא הכתוב מידי פשוטו? י"ל דהנה מצינו בע"ז מה. כל מקום שאתה מוצא הר בידוע שיש שם עבודת כוכבים, וא"כ איך יעקב לקח מאבני המקום ולא חשש לעכו"ם? י"ל דמצינו בבית יוסף שהקשה על נס פך השמן מה היה הנס ביום הראשון הלא זה הספיק ליום אחד ותיירץ דהא היו צריכים לחשוש שנטמא בהיסט אבל כיוון שראו שנעשה בו נס ע"כ אינו טמא שאין נס בדבר טמא ולכן הנס מועיל גם על היום הראשון שלא היה אפשר להשתמש בו לולי הנס. ולפי"ז כמו"כ ביעקב אילו לא היה נעשה נס באבני המקום הוא לא היה יכול לישן עליהם מחשש ע"ז ורק לאחר שהיה נס התברר לו שאין בזה ע"ז ולכן יכל לישן עליהם. תכלת מרדכי.

כח יא. ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו. אומר רש"י שהיה ירא מחיות רעות. וקשה מדוע רק כאן היה ירא מחיות רעות ולא מצינו כדבר הזה בשאר היוצאים לדרך אצל האבות וכו'. וי"ל שכעת כשברח מפני עשיו שרצה להורגו זה היה אחרי שהשביע את עשיו בשעת מכירת הבכורה כנאמר השבעה לי כיום וגו', והנה במסכת שבועות (לט:) איתא שכשאחד עובר על שבועה גם הנשבע וגם המשביע נענשים, והעונש על שבועה מבואר באבות ה'ט' הוא חיה רעה, ולכן חשש מזה יעקב. כתב סופר.

כח יא. ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו. יש לומר בטעם שלקח מאבני המקום משום שיעקב בא מחוץ לארץ לארץ ולא ידע אם כבר נכנס לארץ כי קפצה לו הדרך ולא ידע בדיוק היכן הוא אז הוא לקח מאבני המקום בכדי לדעת היכן הוא והוא ע"פ הגמ' בכתובות קיב. שרבי חנינא שקל אבנים ומצאן קלות אמר עדיין לא נכנסתי לארץ ישראל כיוון ששקלן ומצאן כבידות אמר כבר נכנסתי לארץ ישראל. דברי יונתן.

כח יח. ויצוק שמן על ראשה. כאן תרגם יונתן בן עוזיאל שהוא צק שמן על ראשה. ואילו לקמן בפרשת וישלח לה יד נאמר ויצק עליה שמן ושם תירגם יונתן בן עוזיאל שצק שמן זית. ויש לעיין מדוע שם כתב שמן זית וכאן שמן רגיל? וי"ל, תירץ רבי דב לנדא, שבתחילה רדף אליפז במצוות אביו להרוג את יעקב ואז הוא לקח את כספו ולא השאיר לו כלום ולכן לא היה ליעקב מאומה ואם היה לו שמן אז זה היה שמן משמים ולא שמן זית. משא"כ בפרשת וישלח כשיעקב כבר התעשר מאוד מכל עבודתו אצל לבן אז כבר היה לו שמן מזיתים. ולכן שם פירש התרגום יונתן שמן זית.

כח כא-כב. ושבתי בשלום אל בית אבי וגו' וכל אשר תיתן לי עשר אעשרנו לך. אומר רש"י בשלום מן החטא, ולכאורה קשה מנלן לרש"י הא, הא בפשטות בשלום הוא בשלום ושלווה, וי"ל דאיתא בכתובות נ. המבזבז אל יבזבז יותר מחומש דכתיב עשר אעשרנו לך, שני עשרונים שהוא חומש. אולם איתא דזה הכל כשלא חטא אבל אם חטא אז וחטאה בצדקה פרוק ויתן יותר מחומש (מובא בבני יששכר איגרא דפרקא קפז) וא"כ זה מה שאמר רש"י בשלום מהחטא ואז אני אתן רק מעשר, כי בלא"ה אני זקוק לתת יותר מחומש. בנין דוד.

כט א. וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם. בתחילת הפרשה כתוב ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, ולא כתוב וישא יעקב רגליו, כי מתחילה יצא מארץ ישראל לחו"ל לאט כדין היוצא מבית הכנסת שנפסק שלא יפסע פסיעה גסה, אמנם איתא בברכות ו: דלא אמרן אלא לצאת אבל להיכנס מצווה לרוץ, ועי"ש במהרש"א שביאר שהכוונה היא לצאת כדי להיכנס לבית מדרש מצווה לרוץ. ולפי"ז כאן כששמע יעקב את ההבטחה והשיבוטין אל האדמה הזאת א"כ מצווה לרוץ כדי למהר את חזרתו לארץ לכן וישא רגליו וילך ארצה בני קדם. חתם סופר.

כט ה. ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור. לכאורה הפסוק הזה לא מסתדר כי נחור לא היה אבא של לבן אלא בתואל, אז למה הוא אמר לבן בן נחור? וי"ל שחז"ל (ב"ר מ"ט א) אומרים שכשאדם מזכיר שם של רשע צריך לקללו. וכן מצינו שכשרב הזכיר את נבוכדנצר אמר שחוק טמא (ירקבו עצמותיו), ואם כך איך יעקב יכול לומר בן בתואל הרי היה צריך לקללו שהרי בתואל רשע גמור היה (מדרש אגדה כ"ד), לכן הזכיר את הסבא נחור שלא היה כ"כ רשע. עוי"ל ע"פ הרמב"ם שפוסק כי אדם צריך לכבד את אבי אמו אפילו שהוא רשע. ובתואל היה אביה של רבקה אם יעקב וכיון שנוהר בכבודו לא הזכירו כלל כדי לא לקללו והזכיר את נחור הסבא. תפארת יהונתן.

כט ז. ויאמר הן היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו. וקשה האם הם לא ידעו שעוד היום גדול שהוא הוצרך לומר להם ד"ז? וי"ל שביום הקודם הרי השקיעה הייתה מוקדם כמו שמובא ברש"י כי בא השמש, וא"כ הם חששו לרעות הצאן אולי גם היום זה יהיה כך. לכן אמר להם תדעו שעוד היום גדול, ואתמול הוקדמה השקיעה. החכם רבי אברהם שמעוניש.

כט ט. ורחל באה עם הצאן אשר לאביה. מה הטעם התורה ציינה את הצאן אשר לאביה, למה חשוב לציין שמדובר בצאן אביה? וי"ל שמבואר בב"מ ה: דסתם רועה פסול לעדות דסתמיה גזלן, כי הוא מרעה בהמותיו בשדה אחרים, ומסקינן שם דבבהמת אחר לא חיישינן והנה מבואר בב"מ צ: דבנו נחשב כאחר (אמנם הקטן הוא מחלוקת שם) ולכן הוצרך לזה בשביל שלא נאמר שהיא גזלנית.

כט יא. וברש"י הרחיב בכל הסיפור של אליפז שרצה להרוג את יעקב במצוות אביו, א"ל יעקב קח את רכושי ואמור לאביך שהרגתני כי עני חשוב כמת. וקשה הא אביו רצה הריגה ממש, וי"ל עפ"מ דאיתא במדר"ר פרשה סה. מפני מה כהו עיניו של יצחק ח"א כדי להעביר את הברכות ליעקב. וח"א כיוון שבשעת העקידה הביט בשכינה וכתוב כי לא יראני האדם וחי, עשה אותו הקב"ה סומא וסומא נחשב למת. וא"כ זה מה שאמר יעקב לאליפז, הרי אביך רוצה להרגני בגלל שהוא סובר שגנבתי לו את הברכות סימן דס"ל כהטעם שיצחק התעוור בגלל שהסתכל על השכינה, ולא בגלל שצריך להעביר לי את הברכות. א"כ מכיוון דס"ל דיעקב התעוור משום ש"לא יראני האדם וחי" וסומא חשוב כמת, וה"ה עני חשוב כמת, לכן לשיטתו די שתקח את כספי ואינך צריך להרוג אותי.

כט יד. ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה. יש לבאר כפל הלשון 'עצמי ובשרי' ע"פ נדה לא. שלושה שותפים באדם. האב מוליד העצמות, האם מולידה בשר ודם. וא"כ נמצא שהקרוב מצד האב נקרא עצמו מלשון עצמות, ומצד האם נקרא בשרו. והנה לבן היה קרוב מצד האב, כי לבן נכדו של נחור ויעקב נכדו של אברהם ומצד האם כי לבן היה אח של רבקה, לכן אמר עצמי ובשרי אתה. קול אליהו.

כט כא. ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה. מקשה ע"כ רש"י ואפי' קל שבקלים אינו אומר כן, מתרץ רש"י שעשה כן בשביל להוליד תולדות.

ויש להקשות מה זה מתרץ הלא אפי' קל שבקלים אינו אומר כך? וי"ל שיעקב ידע שלבן הוא רשע ואם יחשוד שיעקב הוא צדיק ורוצה להינשא לבנותיו בשביל להביא לעולם יב' שבטים אז הוא בוודאי לא יתן יד לזה ולא יתן לו לעולם את בנותיו, והנה הלא יעקב יודע ברוח קודשו שרק מרחל ולאה יהיו לו יב' שבטים ואיך מתגברים על הבעיה שנקראת לבן, מדברים כמוהו בשפה שלו ואז לבן יראה שהוא 'משלנו' הוא לא צדיק תראה איך הוא מדבר ורק כך הוא יסכים להביא את בנותיו לו לאישה. וזה כוונת רש"י בשביל להביא תולדות דיבר כך. אור לשמים.

כט כה. ויהי בבוקר והנה היא לאה. וברש"י אבל בלילה לא היתה זאת לאה, שהרי רחל גילתה לה את הסימנים. הגמ' בב"ב מתארת בפרטות מה היה בפגישת יעקב ורחל: יעקב אמר לה שתינשא לו, א"ל רחל אבא שלי רמאי, הוא יחליף את לאה איתי, א"ל יעקב אין בעייה אני מוסר לך סימנים כדי שלבן לא יוכל לרמות. והנה, אחרי שהכל היה סגור היא הלכה וגילתה את הסימנים ללאה. וקשה מאוד מה ההיתר שלה לגלות את הסוד? ואם תאמר שפחדה מהבושה של לאה אז מעיקרא מה סברה? וי"ל, שהמחשבה של רחל בתחילה היתה שאבא שלה רמאי אבל לא כ"כ בפרהסיה. היא חשבה שהוא יביא אותה (את רחל) לחתונה ולאחר החתונה הוא יחליף את לאה בצנעה ובכזה מקרה לאה גם לא תתבייש כ"כ. אבל לבסוף אבא שלה "החכם" והרמאי, גילה לכל העיר שהיא לאה וזה מה ששרו בחתונה היא לאה היא לאה היא לאה. וכמו"כ הוא שאל כלים מכולם ואמר להם שיעקב נשאר בגלל רחל וכו', וכך אחרי החתונה כולם נעמדו מתחת הבית לראות ולשמוח לאיד, ואז רחל ראתה שהיא תתבזה בפרהסיה ועל כזה מקרה יעקב לא דיבר, לכן מסרה הסימנים. מר"ש שבדרון.

כט כה. ויהי בבוקר והנה היא לאה. מסופר במדרש שבבוקר אמר יעקב ללאה רמאית בת רמאית, למה שיקרת אותי ולא גילית לי שאת לאה, ענתה לו לאה אני תלמידה שלך כי גם אתה אמרת (שיקרת) לאביך אנכי עשיו בכורך. וקשה מה טען לה, ומה ענתה לו חזרה אתה שקרן וי"ל הנה איתא שעניי לאה היו רכות (מבכי) כי אמרו הגדולה (לאה) לגדול (עשיו). וע"ז בכתה לאה כל הזמן שלא תעלה בגורלו של עשיו, וזה מה שאמרה לאה ליעקב, הא אתה אמרת לאביך שאתה הבכור בגלל הטענה שלך שאתה הבכור וכמשל השפורפרת, וא"כ אין לך טענה עלי, כי אתה ואני הגדולים. נפתלי שבע רצון.

כט לד. ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים וגו'. יש להקשות מדוע עד עתה יעקב לא נלווה אליה, וגם שלא יתכן שיעקב לא נלווה לאשתו עד אז? וי"ל ע"פ המבואר בברכות מג: על עניין השדים ששד לאחד נראה ומזיק, לשנים נראה ואינו מזיק, לשלושה אינו נראה כלל, והנה כל עוד היו לה שני ילדים יעקב לא נלווה אליה לבד אלא רק עם הילדים כי לא היה אפשר להשאיר הילדים לבד כי יראה עליהם השד ויכולים לפחד, כעת שנולדו להם שלושה ילדים היא יכולה לשחרר אותם לבד והיא תשאר לבד עם יעקב. צמח דוד.

לא ל. ועתה הלוך הלכת כי נכסוף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלוהי. יש להקשות מה הקשר בין גניבת אלילים להליכת יעקב לבית אביו? וי"ל, אומר רבי העשל ע"פ חז"ל, ששאל מין את ר"ע מדוע אתם לא עובדי אלילים הרי הולכים בתר רוב ורובם עכו"ם, ותירץ לו רבי עקיבא שמקור הדין של רוב הוא מציווי התורה 'כבד את אביך' שהרי אביו הוא רק מדין רוב, וכיוון שילפינן מהתורה א"כ התורה אומרת לא לעבוד אלילים. וא"כ י"ל שזאת גופא היתה טענת לבן, הרי אתה הולך לאביך לכבדו, ומי אמר שזה אביך, ע"כ מדין רוב, א"כ למה גנבת את אלוהי.

לא כד. אל תדבר עם יעקב מטוב ועד רע. רע מובן, אבל טוב, למה לא? י"ל דהטעם שרבקה היתה עקרה כי לבן א"ל אחותינו את היי לאלפי רבבה. והקב"ה לא רצה שיאמרו שזכתה להתעבר בגלל אותה הברכה. וא"כ שפיר י"ל שלא ידבר עמו טוב - לא מדובשך ולא מעוקצך.

לא כט. יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלוקי אביכם אמר אלי השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע. רבים נתקשו כאן למה אמר אני יכול לעשות לך רע, רק אני לא יכול בגלל סיבה פלונית ואלמונית, הרי סו"ס אין הוא יכול לעשות רע, א"כ מה זה

משנה מה הסיבה בדיוק, הרי הוא לא יכול. וי"ל, אומר האמרי שפר, שכוונת לבן הייתה שהוא עצמו בלבד לא יכול לעשות כלום, כי הקב"ה אמר השמר לך לי בלבד, אבל אני יכול לעשות שליח שיעשה לכם רע, ואני לא אענש ע"כ כי אין שליח לדבר עבירה, ועוד שהקב"ה הזהירני לא **לדבר** איתך מטוב עד רע, ועל מילי דדיבור אין שליחות כי מילי לא מימסרי לשליח.

לא ל-לא. ועתה הלוך הלכת כי נכסוף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלוהי. ויען יעקב כי יראתי כי אמרתי פן תגזול את בנותיך מעמי. רבי צבי חריף מבאר את המו"מ שהיה בין יעקב לעשיו ע"פ הפסוקים הנ"ל, הנה כתב באבן עזרא שרחל גנבה את התרפים בשביל שלבן לא ישאל בתרפים באיזה דרך ברח יעקב. והנה לבן לא יכל להרע ליעקב כי הוא בדרך לכבד את הוריו ושלוחי מצווה אינם ניזוקים, אמנם זה שייך רק ביעקב ומה עם שאר בני ביתו? וזה מה שאמר לו לבן ועתה הלוך הלכת כי נכסוף נכספת לבית אביך לקיים כיבוד אב, וא"כ למה גנבת את התרפים, הרי אתה שליח מצווה, ויען יעקב ויאמר כי יראתי פן תגזול את בנותיך מעימי כי להן אין מצווה.

לא נב. אם אני לא אעבור אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבור אלי את הגל והמצבה. מדוע כשהזכיר את יעקב הוסיף מצבה ולא הספיק לו גל? י"ל, אומר המהרש"ם ע"פ הרמב"ם (מלכים ט יד), דבן נח נהרג ונידון בעד אחד, אבל בישראל בעיני ב' עדים, ולכן אצל לבן הספיק גל ואצל יעקב הוצרך גם מצבה.

מאמרי מוסר וסיפורים בענייני הפרשה

קבלה טובה בעת צרה

מצינו בפרשה שכאשר יעקב הלך לבית לבן הוא נדר נדר אם יהיה אלוקים עמדי ושמרני בדרך וכו' ושבתי בשלום אל בית אבי וגוי' וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך. מכאן למדו חז"ל שראוי לידור בעת צרה כדי להנצל מהצרה, כמו שאמרו במדרש רבה כאן: כתיב (תהלים סו) אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי, א"ר יצחק הבבלי ודבר פי בצר לי שנדר מצוה בעת צרתו, מהו לאמר לאמר לדורות כדי שיהיו נודרים בעת צרתו, ומובא גם בתוס' חולין ב: וביארו דאע"ג דאסור לידור מ"מ בעת צרה מותר, וכ"כ בשו"ע יו"ד סימן ר"ג ס"ה. וכ"כ החפץ חיים במחנה ישראל פרק לח: ונכון לנדור איזה דבר אם יזכהו הקדוש ברוך הוא שישוב מן המלחמה ולבוא אל ביתו לשלום כדכתיב וידר יעקב נדר לאמר ור"ל לאמר לעולם שידרו בעת צרה כי גם יעקב ידע אז שהוא הולך למקום מסוכן מאד וכו' אבל כ"ז אם הוא משער בעצמו שישמור את נדורו אבל בלא"ה טוב שלא ידור כלל עכ"ל. ובספר חסידים סימן תג: מי ששרוי בצער אל ימהר ואל יקפוץ בנדר אלא יחשוב תחילה שמא יתחרט לכך יחשוב תחילה איזה נדר יקבל שלא יתחרט וכשיוכל לקיימו ילך לחכם ויאמר מה שטוב בעיניך אקבל עלי והחכם יתן לו עצה הגונה שידור נדר שיוכל לקיים ונדר הגון לפי הצרה דכתיב טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם וכו', ומעין הצרה יחשוב כי שמא לכך הובא בצרה שיחשוב נדר מדה במדה. והטעם לכך הוא משום שאנחנו צריכים לחיות בהרגשה שלא מגיע לנו שום דבר מאיתו יתברך, וע"י שאנחנו מקבלים ע"ע קבלה טובה שקשה לנו הקב"ה מידה כנגד מידה נותן לנו כנגד זה מה שלא מגיע לנו. ואמנם כבר הורו שבזמננו שנחלשו הדורות לא כדאי לנדור כלל אבל עכ"פ ראוי לו לקבל קבלה טובה בלי נדר וישתדל בכל עוז לעמוד בקבלתו ובזכות זה יושע מצרתו. וכ"כ בשבט מוסר פרק כ: יהא אדם זהיר מאד מאד שלא ינדור אף בעת צרה. וכתב בספר החסידים אף על פי דתוספות כתבו שנודרים בעת צרה ה"מ דורות הראשונים שהיו בטוחים בעצמם שלא ישנו את דבריהם מכל מניעות שבעולם משא"כ דורות אחרונים. ואמרו בירושלמי (נדרים פ"ט ה"א) הנודר פנקסו פתוח עליו שמשים עצמו חסיד שבטוח לקיימו. על כן שומר נפשו ירחק מהם פן ח"ו יכשל בעון נדרים וכו', ואם רוצה לקבל עליו יאמר בלי נדר ואפילו הכי מצוה לקיימו כמו שכתב בספר שני לוחות הברית ז"ל מכל מקום הוא בכלל מוצא שפתיך תשמור ושב ורפא לו.

נביא כאן כמה סיפורים על אנשים שקיבלו על עצמם קבלה טובה בעת צרה ונושעו. ישנו סיפור ידוע שסיפרה אותו אחת מנשות החסד שמחלקת אוכל בבתי החולים: עשר שנים הייתה עקרה. עשר שנים של התמודדות. ואז, "בלילה גשום וסוער, בעלי הלך לישון, ואני נשארתי לבד. פתאום הגיע הכאב. 'אלוקים', זעקתי, 'עד מתי אשאר ככה. בלי ילדים'. יצאתי מהבית, עם שלושה קלסרים, כל הניירת הרפואית שהייתה לי מכל העשר שנים האלה. עצרתי מונית ואמרתי לנהג: 'תעצור לי ליד הבית של הרב הכי גדול שאתה מכיר'. 'הנהג אמר: 'הרב הכי גדול שאני מכיר הוא כמעט בן מאה שנה. אני מסיע אליו אנשים מכל הגלובוס. משדה התעופה באים אליו. בטח כבר הלך לישון'. 'ואז הוא עצר. ליד ביתו של רבי שלמה זלמן אויערבך. נגד כל הסיכויים הרב בעצמו פתח את הדלת ואמר: 'איך אני יכול לעזור?' אני מתחילה לבכות ואומרת: 'כבוד הרב יש לי בית יפה, אבל אין לי ילדים עשר שנים, והתחזיות של הרופאים שחורות משחור'. 'הרב אומר לי: 'גברת, כואב לי שכואב לך. אני מצטער יחד איתך. אבל אלוקים לא חייב לתת לך ילדים. הקב"ה לא חייב לאף אחד שום דבר. לא חייב לתת לך בריאות, לא חייב לתת לך חיים, לא חייב לתת לך ילדים, לא חייב לתת לך פרנסה. הוא לא חייב'. 'הייתי בהלם. אמרתי 'תודה רבה' וכבר הסתובבתי לחזור הביתה. אלא שאז הרב קרא לי שוב. הוא לחש משפט מדהים: 'הקב"ה לא חייב לך. אבל אם את תעשי בשביל אנשים אחרים משהו שאת לא חייבת - גם הוא יעשה איתך משהו שהוא לא חייב, גברת גבאי מחליטה לעשות משהו שהיא לא חייבת. היא מחליטה לתרום מזמנה ומהונה לשמח חולים במחלקות הקשות. ואז קורה המופת. תוך זמן קצר היא זוכה להתברך בשלושה ילדים. היום כבר יש לה נכדים רבים.

הסיפור הבא אירע בעת האחרונה, ר' יצחק א., יהודי ירא שמים, ניסה לשלוח ידו לפרנסתו בכתיבת סת"ם. הוא למד את המלאכה היטב, והחל לכתוב מגילות, כדרכם של סופרים מתחילים. אולם הוא לא ניחן בכתיב יד נאה, ותוצרות ידיו לא באמת כבשו את לב הסוחרים והמתעניינים, והוא נאלץ למכור מאוד בזול, עד כדי שהפרנסה לא היתה בהרחבה. ר' יצחק הוא מכר של משפחת זקבך, אשר אחד מבניה, הרב מנחם אשר זקבך ז"ל, נמנה על קדושי מירון. כשהגיע ר' יצחק לנחם, שמע כי המנוח ז"ל הקפיד ביותר על אמירת ברכת המזון בכוונה ומתוך הכתב, עד כדי שלא היה אוכל אם לא ידע שיש תחת ידיו ברכון, ממנו יוכל לברך, באומרו כי ברכת המזון בכוונה ומתוך הכתב הינה סגולה בדוקה וידועה לפרנסה. ר' יצחק שמע את הדברים שהופנמו בעומק לבו. הן הוא מתקשה בפרנסתו, וברצונו ללמוד ממעשיו הטובים של המנוח ז"ל, מצא אפוא לעצמו את הבקעה להתגדר בה. על אתר החליט כי הוא מקבל על עצמו לברך ברכת המזון בכוונה ורק מתוך ברכון, ובאין ברכון הוא כלל לא יאכל, עד שימצא ברכון ממנו יוכל לברך. כמה ימים חולפים, ור' יצחק מקבל החלטה נוספת, לקיים 'משנה מקום משנה מזל'. עד אז נהג לכתוב בביתו, ועכשיו הוא עובר ליחד סופרים', בו לכל סופר יש עמדה משלו, כאשר בחדר אחד כותבים יחד כמה סופרי סת"ם. הוא מתחיל לעבוד במקום החדש, ובאחד הימים, כשהוא רוצה ליטול ידיו ולסעוד את לבו, הוא מגלה שהברכון נשכח בבית, טוב, הוא כבר יודע מה הוא עושה במצבים מעין אלה. הוא לא נוטל ידיים, עד שהוא מסדר לעצמו ברכון. הוא מסתובב בחדר הסופרים, מחפש ברכון או סידור, אולם אינו מוצא. מחפש במדף עליון, בפינת הקפה, על יד הכיור - אפס, אין ברכון בסביבה! מה עושים עכשיו? - ליטול ידיים ולאכול כשאין ברכון באופק? - לא בא בחשבון. הוא קיבל על עצמו לברך רק מתוך ברכון, והוא לא מוכן להתפשר על קבלתו זו. ללכת הביתה רק כדי להביא ברכון? נשמע לו מופרך, הוא מוסיף להסתובב בחדר ולחפש אחר ברכון, ואז אחד הסופרים מציע לו: כתבתי בעבר את ברכת המזון בכתב סת"ם מהודר, לצורך מכירתו. הוא עדיין תחת ידי. אני יכול להשאיל לך אותו, תוכל לברך מתוכו. כמובן, בכפוף לכך שתשאיר אותו עטוף בניילון השקוף המגן עליו, לבל יתלכלך חלילה. זה עוזר לך? בוודאי. ר' יצחק ממחר ליטול ידיו, אוכל את ארוחתו, נוטל את ידיו במים אחרונים, מנגבם היטב, ובהירות מופלגת מקבל את הקלף לידיו. הוא מברך מתוכו ברכת המזון בכוונה ומתוך הכתב, ואינו יכול להתעלם מהעובדה כי הכתב נאה ומהודר ביותר, לסופר הזה יש חוש אומנותי של ממש, כתב היד שלו הוא כמו ציור מהמם! כשהוא

מסיים לברך, הוא פונה אל הסופר, ומבקש להשאיר את הקלף תחת ידיו לכמה ימים, כי הוא מבקש להתאמן באמצעות כתב היד הנאה. הסופר טוב הלב הסכים, בכפוף לשמירה מלאה וקפדנית על הברכות הכתוב ביד אמן. ר' יצחק מותיר את הקלף אצלו, ומדי יום מקדיש שעות ארוכות לאימון כתב ידו, כדי להגיע ליעד הנכסף: כתב יפה ונאה, בדומה לכתב שניצב מול עיניו. חולפים כמה שבועות, וכתב היד של ר' יצחק משתפר פלאים. בעזרת הכתב שלפניו, הוא מצליח לשפר את כתב ידו במידה משמעותית, ועתה כתב ידו נאה ויפה, ומסתבר שגם יהפוך למבוקש יותר ויהיה שווה סכום נאה, הוא מתחיל לכתוב מגילה בכתב היד החדש והמהודר שסיגל לעצמו, ואכן, המגילה הנכתבת נהדרת ממש, כל רואיה מתפעלים ממנה. חולפים מספר שבועות נוספים, והנה יוזמה ברוכה מתגבשת: כתיבת 45 ספרי תורה לעילוי נשמת 45 קדושי מירון. למלאכת הקודש נדרשים 45 סופרי סת"ם, ור' יצחק ממחר להגיש מועמדות, שולח את כתב היד המעודכן שלו, שגורף מחמאות ומביא אותו להיבחר כאחד מצוות הסופרים שישקוד על המלאכה. בגורלו עלה... לכתוב את ספר התורה לעילוי נשמת הרב זקבך ז"ל זה שבעקבותיו קיבל על עצמו את הקבלה לברך ברכת המזון מתוך הכתב..

כשרבי חיים קריזוירט היה צעיר הוא חלה במחלה קשה מאוד. אחוזי הרפוי שלו היו אפסיים ממש. בהוראת הסטיפלער הוא קיבל ע"ש שאם יחלים ויחזור להתהלך כאדם בריא, הוא ישתדל בכל כוחו לאסוף מיליוני דולרים בכל שנה, על מנת לחתן בחורי ישיבה יתומים, כדי שיוכלו להמשיך לעסוק בתורה בשוב הדעת. ואכן, כשזכה והבריאה החל לעסוק בכך, ומדי שנה חיתן עשרות יתומים ויתומות, ותמך בהם תמיכה של ממש. **סיפר רבי אלימלך ביזרמן**. רבי הלל שלעזינגער זצ"ל ל"ע לא נתברך בפרי בטן זמן רב אחר נישואיו, והלך לדרוש ברופא גדול ומלומד ביותר. אמר לו הרופא, רבי יהודי, כאשר יצמחו עשבים על כף ידי יהיו לך ילדים, כאומר לו התייאש נא, וחבל על הכוחות שהינכם משקיעים בזה, כי תמו כל הסיכויים. רבי הלל לא התמהמה ושם פעמיו מיד אל ציונו של ה'אור החיים' הקדוש ושם קיבל על עצמו בדמעות שליש ללמוד בכל שבוע מספרו הבהיר, וראה זה פלא כעבור שנה חבק בין זרועותיו את בתו הבכורה וזכה להקים דור ישרים מבורך בחתנין רבנן, אחד מהם היה רבי משה הלברשטאם, וכן רבי סנדר פריינד זצ"ל ורבי משה נחום שפירא. בהיות בתו הרבנית הלברשטאם כבת תשע פשטה אז בעיה"ק ירושלים מחלת ה'דיפטעריא', מחלה זו רבים חללים הפילה, ובכיתתה עצמה הלכו אז לעולמן ג' מחברותיה. והי היום וביקרה הילדה אצל הרופא מסיבת הצטננות, ובבדיקת הרופא הבחין בה סימני ה'דיפטעריא' ל"ע, וגמר בנפשו בלא אומר ודברים להכניסה כך – ללא שום הכנה, אל חדר הניתוח ע"מ לנתחה ולנסות להצילה מלהבה של מגיפה זו. הבטיח ר' הלל שכשיעזור ה' ותקום ממיטת חוליה ותתהלך בחוץ שלא על משענתה, יביא את בתו להדליק נר בביהכנ"ס של ה'אור החיים' הק' אשר ניצב ב'עיר העתיקה' (ענין זה של הדלקת הנר בביהכנ"ס של ה'אור החיים' הק' היה ידוע בירושלים כסגולה נפלאה לכל הישועות), וכמו כן ידליק הוא בעצמו נר בכל עש"ק קודם כניסת השבת לטובת נשמת ה'אור החיים' הק'. ואכן, אחר הניתוח קמה הבת ושבה לבריאותה ואיתנה הראשון. פשיטא ואין צריך לומר שקיימו את ההבטחה הנ"ל. **רבי חיים פנחס שיינברג** בסביבות גיל שלושים בעקבות חולי של בתו קיבל על עצמו כמה קבלות, בתוכם קבלה שלא ליטול ידיים רק לסעודה של מצוה וכך עשרות שנים לא אכל כי אם מסעודת מצוה, בשנים מאוחרות היו בני המשפחה ותלמידים מביאים לו אוכל מסעודות מצוה שעשו, גם כשלא השתתף בהם כדי שיוכל ליטול ידיים.

סיפר רבי דוד יוסף בנו של רבי עובדיה יוסף: לפני שנים רבות, כשהייתי צעיר לימים, בתי חלתה במחלה קשה מאוד, הלכתי למקובלים וצדיקים שיברכו אותה, אך אאמו"ר כעס עלי ואמר שזה ביטול תורה, ושאני צריך להתחזק ולפשפש במעשי. קיבלתי על עצמי קבלות גדולות שאני יכול לעמוד בהם, מצבה של בתי החמיר, עד כדי שהגיעה למצב גסיסה ואז רצתי לאאמו"ר וסיפרתי לו שהמצב חמור מאוד, אמר לי, לרופא נתנה רשות לרפאות ולא לייאש! אל תתיאש! מי שנותן חיים הוא רק הקב"ה! בזכות הקבלות שקיבלת על עצמך בעזרת ה' אתה תראה שהיא תהיה בריאה!" כמובן

שמרן זיע"א התפלל מכל ליבו וכמה שעות לאחר מכן היא כבר פתחה עיניים והבריאה בניגוד לכל התחזיות הרפואיות הקודרות. כאשר היתה בת חמש הלכנו לבית החולים לביקורת שגרתית. הרופא שטיפל בה, שהיה אדם לא דתי בכלל, התרגש מאוד, פרץ בבכי, הניח ידו על הראש ואמר: "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם מחיה המתים". בכל פעם, עד החודש האחרון של אבא, כשהיתה מגיעה הבת הזו עם ילדיה, היה אבא אומר עליה כשדמעות בעיניו את הפסוק שאמר יעקב אבינו ליוסף: "ראה פניך לא פללתי והנה הראה אותי אלוקים גם את זרעך". ותמיד היה שב ומדגיש: "לא הברכות ריפאו אותה – אלא הקבלות שקיבלת לרפואתה".

בחופשת בין הזמנים האחרונה, יצאתי לטיול רכיבת אופניים עם חברים. באחת הירידות התקלקלו הבלמים, והאופניים צברו תאוצה וטסו במהירות עצומה. צעקתי בקולי קולות, הצילו!! הצילו!! אני עומד להתרסק לתהום, בכיתי ואמרתי וידוי, פשוט ראיתי את המוות מול העיניים. ופתאום עולה לנגד עיני התמונה מהשבת האחרונה, כשהגבאי הממונה לדאוג שלא ידברו בשעת התפילה ניגש אלי פעם אחר פעם ומפציר בי: "נו, נו, תפסיק לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה, זה חילול ה', אתה מבזה את ה', אתה חוטא ומחטיא", ואני רק מחכה שהגבאי יעזוב אותי ואוכל להמשיך בדיבוריי. אלו היו המחשבות שחלפו בראשי באותן שניות קריטיות. כמובן שאת הרמז הבנתי מיד. צעקתי בקול בכוחותיי האחרונים: ריבונו של עולם, אני מקבל על עצמי לקדש את שמך בעולם, ברבים, ולא לדבר יותר בשעת התפילה וקריאת התורה, בשום פנים ואופן, אנא ריבונו של עולם, בזכות קבלה זו שקיבלתי על עצמי ברגע זה, תציל אותי שאצא ללא שום פגיעה מהאירוע הזה. ישועת ה' כהרף עין, והקב"ה קיבל את תפילותיי, ומרחוק אני מבחין בגבעה ענקית של חול מעורב עם אבני חצץ שהחברה שסוללת את הכניסה והכביש החדש לירושלים הכינה למילוי או לאספלט וכו'. כיוונתי את האופניים לעליה הנ"ל וכך נעצרתי וניצלתי, יצאתי מהאירוע הנ"ל ללא פגע וללא שריטה ב"ה. מתוך גליון ומקדשי תראו.

באחת מהשיבות הקטנות החשובות שבירושלים, ישב בחור בן טובים, שלא הצליח בתלמודו. מוחו היה סתום ושכלו קלוש ושום לימוד לא נקלט בראשו, אך רצונו היה עז ונחוש. הוא ניסה את כוחו שוב ושוב, אך ללא הצלחה. על אף היותו בחור ירא שמים, נעים הליכות ובעל מידות טובות, לא עלה תלמודו בידו. המגיד שיעור שלו בישיבה לקח אותו לרבי חיים קניבסקי, רבי חיים שמע את הסיפור בקשב רב ואמר לבחור בזה"ל: תקבל על עצמך להתפלל תמיד תפילה בציבור, ושלא להפסיד תפילה בציבור גם אם תצטרך לזה מסירות נפש!! וכך תצליח. חלפו ימים, הבחור סיים את לימודיו בישיבה קטנה, עלה לישיבה גדולה והנה באחד הימים הבחור ייצא לטיול שנמשך עד שעה מאוחרת בלילה, וכשחזר לביתו בשכונת רמות בירושלים, הייתה השעה מאוחרת מאוד. מספר הבחור: ישבתי עם הוריי ושוחחתי עמם בניחותא על חוויות הנסיעה והיום, ולא שמת לי לב כלל איך השעון מתקדם ומתקדם. לפתע תפסתי את עצמי בבהלה: עדיין לא התפללתי מעריב! מחוגי השעון הראו על השעה 3:00 בלילה! זכרתי היטב את הקבלה שקיבלתי על עצמי, ע"פ הוראת רבי חיים שלא לוותר על תפילה בציבור בשום אופן, אבל לא ידעתי מה ניתן לעשות בשעה שכזו. בכל שכונת רמות, על כל בתי הכנסת הרבים שבה, לא ניתן למצוא מנין לתפילת מעריב בשעה זו! האפשרות היחידה למצוא מנין בשעה כזו היא רק בביהכ"נ הגדול שבשכונת 'זכרון משה', במרכז העיר, אך כיצד מגיעים עתה ל'זכרון משה'? התחבורה הציבורית כבר מזמן אינה פועלת, החלטתי לעשות השתדלות בדבר. יצאתי מהבית והרחקתי לכת עד כביש רמות המרכזי [שדרות גולדה], בניסיון למצוא טרמפ, אך הכביש היה כמעט ריק. מכוניות בודדות שחלפו על פני שעטו ביעף ולא עצרו כלל. לאחר המתנה ממושכת בקור הירושלמי העז, החלטתי: אם בתוך עשר דקות מוצא אני דרך להגיע ל'זכרון משה' – הרי טוב, ואם לאו – הריני חוזר הביתה, ובליט ברירה אתפלל ביחידות, וההכרח לא יגונה... והנה כעבור שבע וחצי דקות נעצרת לידי מכונית, ובתוכה יהודי שהכרתי משכונתנו. 'להיכן?' – הוא שואל אותי בחביבות. – ל'זכרון משה' עניתי. – 'טוב מאוד! גם פניי מועדות לתפילת מעריב ב'זכרון משה'! משהגענו לביהכ"נ כבר המתינו שם 5 אנשים שעדיין לא התפללו, יושבים ומצפים למניין שיתאסף. לאחר

שהגענו, עדיין חסרו שלושה למניין. חלק מהאנשים, בראותם כי אין מניין, רצו ללכת לביתם, אך אני ביקשתי שימתינו עוד מעט, כיוון שמוכרח אני להתפלל בציבור! ולבסוף היה גם היה, ב"ה, מנין שלם! תיכף החלה תפילת ערבית. עבורי הייתה זו תפילה מיוחדת במינה. התפללתי ברגש ובכוונה רבה מילה במילה, אולם משהגעתי בתפילת שמו"ע לברכת 'אתה חונן', נפתח ליבי בפתע פתאום. פרץ דמעות אדיר ניגר מעיני ללא הפוגה! בכיתי ובכיתי שם בפינת ביהכ"נ. מעולם לא חוויתי חוויה שכזו, מעולם לא בכיתי בכי שכזה... עמדתי שם בפינתי בברכת 'אתה חונן' בלבד בערך כשלושת רבעי שעה, כשציבור המתפללים סיים זה מכבר את תפילתו והתפזרו איש לביתו. יצאתי מתפילה זו כאיש אחר לגמרי, והרגשתי כבריה חדשה! בהיות שהשעה הייתה כבר סמוכה לזמן תפילת שחרית בוותיקין, ודרך חזרה לביתי עדיין לא הייתה לפני, החלטתי להישאר בביהכ"נ ולהמתין עד אור הבוקר. בינתיים שלפתי גמרא סנהדרין מן הארון, והתחלתי ללמוד בה. והנה, להפתעתי העצומה אני מרגיש שפתאום אני קולט ומבין!!! בבת-אחת נפתח לי הראש! חשתי בלימודי טעם מתוק וערב עד מאוד, כפי שמעולם לא הרגשתי. בפעם הראשונה בחיי קראתי את המילים ב'תוספות' והבנתי את עומק משמעותן.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל. ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: מהי ההנהגה שיעקב אבינו לימד אותנו לדורות בחינת מעשה אבות סימן לבנים? **תשובה:** יעקב אבינו שאל מאת ה' שיתן לו לחם לאכול ובגד ללבוש. רבינו בחיי בספרו חובת הלבבות הרחיב בעניין זה של בקשת יעקב הרבה וכתב שם שדרך הצדיקים לבקש רק הדבר ההכרחי בלבד שא"ל לו לאדם שיחיה בלעדיו. כי המותרות גורמות לדברים רעים, ועל כן כל איש ירא את השם ראוי לו שיהיה שמח בחלקו ושיסתפק במעט, ושלא יתאוה המותרות, וכל רצון אדם במותרות לא נובע מצורך אמיתי אלא רק מעצת היצר להרע לאדם. ובביאור הלכה סימן תקכ"ט כתב: ואל יצמצם בהוצאת יום טוב - אבל בשאר הימים צריך כל אדם לצמצם בהוצאותיו, וזהו תוכחת מרובה על זמנינו שבעו"ה הרבה אנשים עוברים ע"ז ולא ישימו לב איך להתנהג בהוצאות ביתם להרחיק דברים המותרים ורבים חללים הפילה הנהגה הרעה הזו שמביאה את האדם לבסוף ע"ז לידי גזל וחמס וגם לחרפה וכלימה. והרבה סיבות יש שגורמות להנהגה רעה הזו. ואשרי למי שיאמץ לבבו ולא ישגיח לפיתויים וינהל הוצאות ביתו בחשבון כפי ערך הרווחתו ולא יותר. **המסתפק במועט כל ימיו טובים.** הגר"א היה אומר מקור כל החטאים והעוונות בחמדה ובתאות הרכושנות. כאשר אדם משקיע את מחשבתו בצבירת הבלי העולם הזה, הרי על כורחו הוא מתרחק מקניני העולם הבא. והיה אומר הבעל התניא הגדר והשמירה מפני העצבות הוא הסתפקות המועט. וכל המקיים תורה מעוני סופו שמקיימה מעושר.

שאלה: מה הסיבה שלא זכתה בסוף להינשא ליעקב ולא לעשו שהיה מיועד לה בתחילה, הלא 40 יום קודם יצירת הוולד הקב"ה מחליט בת פלוני לפלוני והלא אצל לאה הוחלט שתינשא לעשו? **תשובה:** חז"ל אומרים שע"י תפילה אפשר לשנות גם מה שנקבע קודם יצירת הוולד ואפשר לבטל גזירות ולהשתדך עם שידוך יותר טוב ממה שנגזר עלי כך כותב האלשיך כאן, וכלשון הזוהר שכותב כל איש ששופך דמעות לפני הקב"ה (הסטיפלער כותב שדמעות לאו דווקא אלא העיקר לב נשבר) אע"ג שנגזרה עליו גזירה רעה יכול לבטלה ולא ישלוט עליו העונש. וכל המרבה בתפילתו נענה. ויש להוסיף עוד מה שכתוב בחז"ל ב"ר סח יא שיעקב אבינו בבית לבן בלילות כשהיה שומר על צאנו היה אומר כל פעם את כל ספר התהילים.

שאלה: בשבת קודש זאת ישנה שעה מסוגלת לישועת הכלל והפרט, מה היא השעה הזאת ומה הסגולה? **תשובה:** מקור הסגולה הוא בספר 'ברית מנוחה', ספר קדמון המוזכר על ידי רבי חיים ויטאל: וכך הוא כותב: קבלה יהיה בידך שהשנה התשיעית שנה מובחרת, החודש התשיעי הוא חודש טוב מן הטובים וחודש רצון, ויום התשיעי לחודש המובחר שבכל החודש, ושנה תשיעית של יום שעה טובה ומובחרת משעות היום - והיא מוכנה מאוד להצלחה, צינור לכל השפע". בספר 'ברית מנוחה' מצוין כי

מקורה של הסגולה הוא מזמן התנאים, ונאמר ברוח הקודש. כך שהסגולה יש לה מקור. לכן בשבת זו בין השעות 3 – 1 בצהריים וי"א שגם בלילה הוא עת רצון מיוחד לקבלת התפילות. ובשבת אסור לבקש בקשות פרטיות ובדרך של מי שברך התירו וכי"א ישאל לרבותיו איך מותר לבקש בשבת.

שאלה: בימים אלו מוקמת הממשלה החדשה במדינת ישראל, מי שמתמנה לשר הביטחון הלאומי הוא בן גביר הידוע בעברו כאיש ימין קיצוני שהבטיח "לטפל" בערבים ביד קשה. מה ההיסטוריה אומרת על התנהלותם של אנשי הימין בשלטון? **תשובה:** ההיסטוריה מוכיחה שכל האנשים האלו שהיו קיצונים, ברגע שהגיעו לשלטון הם נהיו יפי נפש ופתאום שכחו מכל ההבטחות שלהם והציבור הימני תמיד היה לא רק מאוכזב אלא הרגיש נבגד באופן הקשה ביותר, וכבר כעת ניכרים אצלו ניצנים של התייפפות לפני השמאל במכתב שפרסם לשמאל הישראלי ועוד דברים.

שאלה: כמה ציבור שומרי תורה ומצוות חרדים לדבר ה' מתגוררים בירושלים לעומת שאר המגזרים? **תשובה:** בירושלים גרים כיום כמליון איש. 400 אלף מתוכם הם ערבים ו 600 אלף יהודים. בקרב היהודים בני 20 ומעלה בירושלים 35 אחוז חרדים; 22 אחוזים דתיים; 22 אחוזים מסורתיים; ורק 18 אחוז חילונים. בשנת הלימודים תשפ"א (2020/21) למדו בבתי הספר היסודיים בחינוך היהודי בירושלים 84,283 תלמידים, מהם כ-57 אלף תלמידים בחינוך החרדי, כ-14.6 אלף בחינוך הממלכתי-דתי וכ-12.6 אלף בחינוך הממלכתי.

שאלה: לפני 65 שנים בוי' כסלו תשי"ח נפטר רבי חיים מיכאל דב ויסמנדל שהיה מפעילי ההצלה הבולטים בתקופת השואה. מי הוא היה? **תשובה:** עוד לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה פעל כשתדלן לטובת יהודים שנקלעו לצרה, הן עבור רבנים שגורשו מאוסטריה מזרחה, והן עבור יהודים חסרי נתינות שגורשו על ידי ההונגרים. בזמן מלחמת העולם השנייה הקים קבוצה שגיבשה תוכנית להצלת היהודים. הרב ויסמנדל העלה לראשונה את הדרישה מבעלות הברית להפציץ את אושוויץ. כאשר הנאצים גרשו 60 רבנים בבורגלנד, פעל להסדרת כניסתם לאנגליה. כשהחלו הגירושים ההמוניים של יהודי הונגריה לאושוויץ. הרב ויסמנדל תכנן לפוצץ את המנהרה של פסי הרכבת המובילים לשם. לבסוף לא יצאה תוכניתו אל הפועל מכיוון שהתגלתה לאחד מחברי קבוצת העבודה ממקורביו שאיים למסור אותו לידי המשטרה הסלובקית. הרב ויסמנדל התייסר על כך שלא ביצע את התוכנית בעצמו. במהלך השואה פעלה הקבוצה למען בריחת יהודים מסלובקיה להונגריה, בה מצב היהודים היה טוב יותר. באותו הזמן פעולה זו נוהלה על ידי הרב ויסמנדל עבור יהודים שותו"מ וחלק אחר מחברי הקבוצה פעלו עבור המגזר הכללי. קבוצת העבודה הייתה מעורבת בהקמת מחנות עבודה בסלובקיה עצמה. הקבוצה הצליחה לשכנע את הנאצים שיסכימו, תמורת סכומי עתק של שוחד, שהיהודים יועסקו ולא ישלחו למוות. כמו"כ הקבוצה הבריחה עשרות אלפי יהודים למקום מבטחים. עד סמוך לפטירתו תקף בחריפות את ראשי הציונים, על שהם נמנעו מסיוע להצלה משיקולים פוליטיים ציניים ולא רצו להוציא כסף על הצלת יהודים חרדים ודתיים, ובכך נמנעה הצלתם של אותם יהודים היי"ד.

שאלה: יעקב אבינו כשפגש את הרועים הוא אמר להם אחי מאין אתם, מדוע קרא להם כך, הלא הם היו אנשים זרים מאוד והוא כלל לא הכירם קודם לכן? **תשובה:** אצל האבות הקדושים אין מילה מיותרת והתורה הביאה לנו את הנוסח הזה בשביל ללמד אותנו יסוד גדול לחיים כיוון שלאחר מכן יעקב אבינו הוצרך להעיר להם כשאמר להם הן עוד היום גדול השקו הצאן ולכו רעו. הנה אדם בא ממרחק ומותח ביקורת ובכ"א הדברים התקבלו על ליבם וזאת משום שכאשר הוא פגשם הוא אמר להם אחי. ברגע שהוא דיבר בנועם אז כל מה שהוכיח אח"כ התקבל, והוא יסוד לכל החיים אם אתה רוצה להעיר למישהו עליך לדבר בלשון מכובדת של אהבה ורק אז אפשר להוכיח אותו. רבי יעקב קמינצקי.

שאלה: על מה אסור לאדם לוותר לצורך בריאותו? **תשובה:** שינה של 8 (או 7 לחלק מאנשים) שעות ביום. וידוע שגדולי ישראל ישנו כמו שצריך (ואמנם יחידים כהגר"א

וכדו' ישנו מעט שעות כי כוחם היה חזק אבל כל גדולי ישראל הקפידו מאוד על שעות שינה תקינות). החפץ חיים היה מחמיר בכך מאוד לבחורים וכן החזו"א היה מורה לכל תלמידיו לישון 8 שעות, ועצת היצר היא לעמול בתורה עד השעות הקטנות של הלילה או לעסוק בכל מיני עניינים ואז ביום כל האיכות יורדת. וחוסר שעות שינה עלול לגרום למחלות לב, לכאבי ראש, לסוכרת ואפילו לדיכאון.

שאלה: כשיש חילוקי דעות במשפחה, מי צריך לוותר? **תשובה:** נביא מדברי רבי חיים קניבסקי באורחות יושר. מעיקר הדין ראוי שהאישה תוותר, שנאמר והוא ימשול בך, ואיתא בחז"ל (תד"א פ"ט) אין לך כשרה שבנשים אלא אישה שעושה רצון בעלה, ואוי לו לבית שהאישה שולטת שם, וכמו שאמרו חז"ל ביצה לב: מי שאשתו מושלת עליו חיינו אינם חיים. וברמב"ם טו' כ' מאישות כתב: צו על האישה שתהיה מכבדת בעלה ביותר מדאי, ויהיה עליה מורא ממנו, ותעשה כל מעשיה על פיו, ויהיה בעיניה כמו שר ומלך, מתהלכת בתאוות ליבו ומרחקת כל מה שישנא, וזה דרך בנות ישראל הקדושים והטהורים, ובדרכים אלה יהיה יישובן נאה ומשובח, ומוסיף ע"כ רבי חיים קניבסקי שאם האישה קשה ראוי לו לוותר. וכל מה שדיברנו זה במילי דשמיא, אבל בענייני הבית וענייני העולם יש לבעל לשמוע לקול אשתו וכמבואר בב"מ נט. ואשרי המוותר תמיד בכל מחלוקת וחושך ממנו איבה ומחלוקת. ובדברים הנוגעים להלכה אסור לוותר.

שאלה: כידוע בהמון בתים שעת ההשכמה והקימה של הילדים בבוקר היא שעה קשה, איך נכון להתמודד ולהתנהל מול ילד המתקשה לקום ולהתארגן בבוקר בזמן? **תשובה:** ברור שחכם עיניו בראשו ודבר ראשון יתחיל מהערב לחנך את הילד להרגלי שינה נכונים והיינו שלמרות שהוא אוהב ללכת לישון מאוחר וכל החברים וכו' וכו' אך עלינו לקחת בחשבון שצריך להיות עירני ולקום מוקדם בבוקר. בשעות השינה להשתדל שהבית, לפחות בטווח השמיעה של הילד, יהיה במצב שינה. ואז לסכם עם הילד מתי מעירים אותו בבוקר וכמובן זה צריך להיות בשעה נורמלית לא מידי מוקדם ולא ברגע האחרון. כשמעירים בבוקר זה צריך להיות בצורה נעימה, להאיר את החדר ע"י פתיחת חלונות ואור, להעיר את הילד ברוגע ובכבוד ואז לצאת מהחדר לכמה דקות לתת לו להתאושש ואז אפשר להיכנס ולעזור לו לקום ע"י נתינת יד וכדו' במקביל אפשר תמיד לומר לילד איזה חוויה נעימה שיש היום וכן אפשר לתמרץ מי שקם מיד באיזה משהו שהוא אוהב, ואם הוא קם תמיד, אפשר להחמיא ורק לעיתים לומר שאם לא יקום לא נלך לגינה וכדו'.

שאלה בחושן משפט לריתחא דאורייתא: אדם קנה רכב ורשם על שם חברו בשביל שלא יורידו לו נקודות אם יבצע עבירת תנועה. אותו קונה רכב היה משכיר את הרכב להרבה אנשים והנה יום בהיר לאותו אדם שהרכב רשום על שמו בתור טובה שהוא עשה בשביל הקונה מגיעים אליו עשרות דוחות תנועה לתשלום. אומר לו הקונה זה לא מעבירות תנועה שלי אלא של השוכרים ואני לא חייב את זה כלל ומקסימום זה גרמא. מאידך טוען זה שהרכב רשום ע"ש ס"ה עשיתי טובה למה שאני אשלם כעת, והרי הסברה היא שכשאדם עושה לשני טובה יש אומדן דעת שאם יבואו הפסדים לעושה הטובה אז הנהנה מקבל ע"ע לשלם ואפי' שלא דיברו ע"כ בפירוש. כמובן צריך לדעת מה זה האומדן דעת ומתי זה נאמר? ויש צדדים לכאן ולכאן. מתוך שיח המשפט.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת:

רעיונות ופתרונות שנשלחו להשבוע:

א. להסרת כתמי חלודה מבגד. לסחוט מעט לימון טבעי על הכתם ולהניח בשמש ישירה על הבגד 10-30 דקות - אם עדיין נשארה החלודה - מומלץ לימון טבעי+מלח - אך לא להשהות בשמש יותר מ-10-30 דקות - הבגד עלול להתפורר, ניתן לחזור על הפעולה לפי הצורך. **ב. פתרון לבעיות גרוד בראש** נובע הרבה פעמים מסוג שמפו שמשתמשים, מומלץ לנסות שמפו אחר (לפעמים צריך עדין יותר מפני שנובע מאלרגיה מסוימת ולפעמים צריך חזק יותר מפני שהקיים עדין מידי ולא מנקה מספיק. **ג. ניקוי כתמי זיעה מהכובע:** לגבי כתמים בכובע, שמן זית בכוס לטבול

קיסם אוזניים בשמן ולמרוח בזהירות על כתמי הזיעה יורד במקום. **עוד פתרון:** לקחת מברשת שיניים נקיה להרטיב עם מים ולשפשף. **עוד פתרון:** להשפריץ חומר לניקוי חלונות על סמרטוט ולהעביר על כתמי הזיעה. **עוד פתרון:** לשפשף עם סמרטוט הטבול בחומץ. **ד. לגבי פחדים של ילדים להישאר לבד בחדר וכדו' יש המון אנשים מומחים בתחום סוג של פסיכולוגים, זה לא דבר יקר בכלל אך זה חשוב מאוד ללכת למומחים ולא כדאי להתעכב עם זה. עוד שלחו בזה:** יש סגולה לקחת סכין לעטוף אותה ולשים אותה מתחת המטה של הילד והפחדים יפסיקו ה. **כתמי דם מבגדים** משפשפים עם סבון כלים של פיירי. **ו. נקיון זכוכיות של נרות** יש לשים בתוך מים חמים עם כמה כפיות אבקת כביסה משרים כעשרים דקות משפשפים קצת ויוצא חדש אפשר גם להוסיף סנו אוקסיגן. **ז. לניקוי כתמי ארטליין:** משרים את מקום הכתם באלכוהול. **ח. כדי לנקד איזה מילה במחשב ישנה אפשרות פשוטה וקלה:** עומדים על האות שאותה רוצים לנקד ולוחצים על ALT ימני (הנמצא בצד ימין של המקלדת). לניקוד קמץ- לוחצים על ALT "ק" צירה= ALT "צ" וכן הלאה. עצה טובה: לנסות את ALT עם כל האותיות וכך לדעת גם את הניקודים המורכבים יותר. -למשל הניקוד ק נמצא על המקש העומד ימנית לסוגריים המרובעות. **ט. להסרת כתמי חלודה מבגדים:** יש בחנויות של חומרי עבודה ובניה וכדומה חומר (נוזל בבקבוק) להסרת כתמי חלודה מבגדים. מטפטים על מקום הכתם. החומר מתערבב עם החלודה והכתם נעלם אחרי כמה רגעים. לאחר מכן שוטפים במים, כך לא הורס את הבד. החומר יעיל ומחזיק שנים ארוכות, תמיד טוב בבית. בברכה. **י. ניתן להוריד דיו ע"י שרייה באקונומיקה,** כמובן מדובר על חולצות לבנות! **יא. לגבי יונים שנכנסות המון לבית,** יש אפשרות לקנות בטמבור דמות של עורב שזה מפחיד את היונים, תולים את זה עם חוט על החלון והוא גם זז קצת עם הרוח. **יב. פתרון הכי פשוט בעולם לשמור על גבינה צהובה שתישאר טרייה לאורך זמן ולא תתייבש,** פשוט לשים אותה בתוך קופסת מזון מפלסטיק, (נמוכה, כמו שמוכרים בקייטרינג שעושים מכירת אוכל מוכן לשבת). **יג. עצה פלאית להוריד כמעט את כל הכתמים החל מהבגדים הלבנים וכן שולחנות מפה רצפות ועוד...** חומצת מלח מועילה לחלודה בבגדים ברצפה וכו' יש להזהר מאוד מחומר זה ולא לעבוד איתו ליד ילדים וגם חומר זה אוכל את הרצפה אם הוא נשאר יותר מדי זמן. **כמו"כ** טרמפנטין טינר וכו' מועיל לכתמי דיו לורדים נייר סלוטייפ שעל מפה ועוד ... אחד משני אלו מוריד את כל הכתמים שיש לי בבית פשוט חיים קלים..

התורה חסה על ממונם של ישראל: בקשות שנשלחו ע"י קוראי העלון לסיוע ועזרה מקוראי העלון הנוספים: למי שיש פתרונות או רעיונות שונים ורוצה לזכות לעשות חסד שישלח למייל שמובא בסוף העלון:

א. קורה פעמים רבות שמוציאים בגדי תינוקות מאחסון של שנה שנתיים, ומגלים המון כתמים צהובים של פליטות על הבגדים. (שנכנסו נקיים לארון...) איך מורידים את הכתמים האלו? **ב. למי שיש מידע בעניין אדם שיש לו זקן דליל** ורוצה שיהיה לו זקן מלא מה התכשירים? **ג. רציתי לדעת מה עושים עם הרטבת לילה לילדה בגיל 7.** **ד. איך מחממים את הבית והדוד בחורף במינימום צריכת חשמל.** **ה. איך אפשר לטפל באופן טבעי בדלקות?** **ו. מה יכול להועיל לידיים נרדמות בצורה קשה כבר למעלה מ20 שנה?** **ז. האם אפשר לפרסם:** אם משהו יודע או יש עצה איך אפשר למנוע ממגהץ קיטור שמדי פעם מוציא מים חומים ומלוכלכים במקום אדים (אי אפשר להוציא את החלק של המים).

הלכות

הלכות בפרשה: ונתן לי לחם לאכול: פסק הרמב"ם המאבד אוכלים דרך השחתה עובר בבל תשחית. כתבו הפוסקים כל אוכל הראוי למאכל אדם אין להפסידו ממאכל אדם אפי' אם הוא דרך כבוד. וגם אוכלים שהותר להפסידם אין לעשות זאת דרך בזיון. וכן צריך אדם לא לבזות אוכל בשום מצב. **נביא להלן כמה הלכות בעניין השימוש באוכלים ומתי מותר לזרוק אותם ואיך ראוי להשתמש בהם דרך כבוד.**

בשו"ע קפ ג מובא שאסור מהדין לאבד חתיכות לחם שיש בהם כזית, ואף בפחות מכזית זה מביא לידי עניות. ובזהר כתב הרבה בחומרת המאבד פרורי לחם דרך בזיון, ומלבד עניות זה יגרום שלא ייצא מהעולם עד שיזדקק לבריות רח"ל. ויש סגולה לזיכרון ע"י שאוכל פירורי הפת. חת"ס ותומר דבורה. **לכן יש לאסוף הפת לפני שזורק המפה החד פעמית בבזיון לאשפה.** ובמשנ"ב שם סק"י כתב את האופנים שהותר לאבד את הפת: א. פרורים שאין בהם כזית וכבר לא ראויים או עומדים לאכילה מותר להשליכם לכיור. ובספר וזאת הברכה הביא שיש מהפוסקים שכתבו שלא ישליך לכיור אלא יעטוף יפה ויזרקם לפח. וכתבו הפוסקים שבאופן זה שרי אפי' יותר מכזית כשלא עומד לאכילה. וברור שכשהעלה עובש וכדו' שרי. הרב אלישיב ורח"פ שינברג ורי"י פישר. **זריקת אוכל אסור,** אולם כשנותנה לפני המסובים לצורך האכילה ועושה זאת ע"י שזורק להם והאוכל מגיע למקום נקי בלי שנמעך וכדו' רבים מהפוסקים התיירו. וכשזורק ועי"ז זה יכול להימעך או ליפול במקום שאינו נקי וכן כשזה דרך בזיון לכו"ע אסור. **לתלות לחם או שקית לחם על מתלה** הוא דרך בזיון ועלול להביא אדם לידי עניות כמבואר בפסחים קיא: (שאר מאכלים שאינם לחם שרי, ובעוגה יש מחלוקת). וכשתולה באופן מכובד כגון שתולה תיק אוכל יפה על מתלה כשבתוך התיק נמצא האוכל, כתבו רבים מהפוסקים שאי"ז בזיון והתיירו. ויש שהתיירו רק ע"י אחר שאינו בעלים של האוכל. **ולצורך מצווה כגון עירוב וכדו' התיירו. הרואה אוכל ברחוב** יש דין לא להעביר על האוכל ויזיזו לצדדים, כי בלא"ה הוא גורם לעניות. מתוך שו"ע ומשנ"ב וספר וזאת הברכה.

חידות.

חידון שינון הפרשה: א. מה עשה ה' לחרפה של רחל? **אסף אותה. ב.** מהיכן יצא יעקב? באר שבע. **ג.** שם של אחד השבטים כשהופכים את שמו הוא שם של בעל חי? **גד – דג.** **ד.** מה מצא ראובן בשדה? **זודאים. ה.** יעקב שם לפני הצאן את? **המקלות. ו.** מה הדבר הגדול שעשתה רחל? **ויתרה ללאה. ז.** מנשות יעקב? **זילפה. ח.** כבש שניתן ליעקב? **חום. ט.** שה שניתן ליעקב? **טלוא. י.** הבן הרביעי? **יהודה. כ.** ה' הבטיח ליעקב והיה זרעך? **כעפר הארץ. ל.** איך קראו לבית אל לראשונה? **לוז. מ.** מה עשה יעקב עם האבן אשר שם מראשותיו? **מצבה. נ.** איך ידע לבן שה' ברך אותו בגלל יעקב? **ניחוש. ס.** מה ראה יעקב בחלום? **סולם. ע.** מה יעקב הבטיח שיעשה עם מה שהבטיח לו ה'? **עשר אעשרנו לך. פ.** היכן הבחין יעקב שלבן כועס עליו? **פניו. צ.** את מה לבן גזז? **צאנו. ק.** מה אכל יעקב בלילה? **קרח. ר.** מה רחל היתה? **רועת צאן. ש.** כמה שנים עבד יעקב ברחל? **שבע. ת.** מה גנבה רחל? **תרפים.**

שמות ספרים בפרשה: א. אבני המקום. **ב.** בית אלוקים. **ג.** באר בשדה. **ד.** מחשף הלבן. **ה.** אהל יעקב. **ו.** פחד יצחק.

חידות לשאול את הילדים: א. כמה סוגי אש של מצווה יש במשך השנה? **ב.** על איזה משקה (בלי חתיכות) לא מברכים שהכל? **ג.** איזה שם של אדם בפרשה זה שם של צבע? **ד.** באיזה אות אוכלים? **ה.** על איזו שאלה א"א לענות כן? **ו.** איזה מילה היא כינוי למשוגע. למשחק של תינוקים, ולאסיפת שיער? **ז.** איזה אביזר של ילדות, כשרואים את זה (במקום אחר) צריך לברך? **ח.** מי מת ונקרא חי? **תשובות: א.** נר שבת. **הבדלה. חנוכה. ל"ג בעומר ועוד. ב.** יין ומיץ ענבים. **ג.** לבן. **ד.** כף. **ה.** האם אתה יישן. **ו.** קוקו. **ז.** קשת. **ח.** בשר חי ולא מבושל.

חידות פרשת שבוע: א. 10 פרשות בפרשה? **ב.** 12 אברים/חלקים בגוף האדם בפרשה? **ג.** 3 מילים רצופות בנות 3 אותיות באותו פסוק 5 פעמים? **ד.** 4 מילים רצוף כל אחת 2 אותיות בלבד פעמים? **ה.** 3 בפרשה החשובים כמת? **ו.** 3 פסוקים רצוף המתחילים באותם 5 מילים? **תשובות: א.** ראה (לא יב) ויקרא (לא ד) ויצא (כח י) וילך (כט א) ויגש (כט י) דברים (כט יט) וישב (כט יב) בא (ל ג) וישלח (לא ד) כי תבוא (ל לג). **ב.** אף (ל ב) בטן (ל ב) ברכי (ל ג) פני (ל מ) לב (לא כ) כפי (לא מב) ראשו (כחי ב) רגליו (כט א) אין = עין (ל א) עצמי ובשרי (כט יב) רחמה (כט לא) תוף (לא כז). **ג.** לבן אחי אמו (כט י) מלא שבע זאת (כט כז) ואת צאן אחי לבן אמו (כט י) אשר אתה שכב (כח יג) רחל

בתו באה (כט ו). ד. לי גם את זה (כט לג) לי בן על כן (ל ו). ה. סומא: רש"י כח יג. אין לו בן רש"י ל א. עני אליפז לקח את כספו של יעקב ואמר לדו שכעת נחשב כמת. ו. כט לג וכו'. תודה למרצה הגדול רבי יאיר נוסבכר שליט"א שהביא לי בטובו את החומר המצ"ב.

חידון ידע תורני: א. מתי מברך ברכת המזון עם 5 ברכות? **ב.** מה אסור בחול ומותר בשבת? **תשובות: א.** כששכח רצה או יעלה ויבוא ונזכר לפני הטוב והמטיב מברך ברכה. **ב.** האומר הריני נזיר ביום שכן דוד בא אסור בחול ומותר בשבת משום שאין בן דוד מגיע בשבת.

חידון משמעויות מילים לפרשת ויצא

ח' משמעויות למילה פגע. פגע - התפלל. "ויפגע במקום" רש"י: לשון תפילה (בראשית כח יא). **פגע - חנה.** "ויפגע במקום" שפתי חכמים: לשון חנייה (שם). **פגע - בא.** "ויפגעו בו מלאכי אלוקים" רש"י: באו לקראתו (בראשית לב ב). **פגע - ביקש.** "ופגעו לי בעפרון בן צוחר" רש"י: לשון בקשה (בראשית כג ח). **פגע - פגש.** "כי תפגע שור אויבך" (שמות כג ד). "פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד" (אבות ו ט). "בההוא קרן דפגע ברישא" (יומא נח:). **פגע - מכת מוות.** "ופגע יקרה את כלם" מצודות: מכת מוות (קהלת ט יא). "קנאים פוגעים בו" (סנהדרין פ"ט מ"ו). **פגע - נזק:** פגעי הטכנולוגיה, פגעי מזג האוויר. **פגע - העליב.** נפגע עד עמקי נשמתו.

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם תועלת מזה

אם הייתי מל"ט אירני הייתי מתאבד.

אין חלום בלי דברים בטלים אבל יש דברים בטלים בלי חלום.

במקום שבעלי תשובה עומדים יש כיסאות פנויים.

שיתוף פעולה. בלשכות בן גביר ואחמד טיבי נערכים לסבב הקללות הבא ביניהם.

הגיג זה יש להמנע מלקרוא בשבת: בגד שיש עליו כתם שאינו ניתן להורדה באף אחת מהדרכים שהובאו בעלון בארבעת השנים האחרונות ניתן להשתמש בו כסמרטוט בשרי או חלבי.

כשאני אהיה סבא אני לא אגיד לנכדים שלי שכשאני הייתי קטן אף פעם לא רבתי עם האחים שלי.

כשיורדים גשמים בחודש כסלו או בחודש סיון סימן שבחודש שבט או בחודש תמוז יהיה חם ויבש.

חתול שוכב על הדשא, איך אפשר לדעת אם הוא ישן או מת? - באים אחרי שבוע ובודקים, אם הציפרניים שלו לא גדלו במהלך השבוע סימן שהוא מת.

ממטבחיו של שף שרגא: כשאני מגיש מנת מרק עוף לאברכים אני מפזר בתוכו חתיכות וופל לימון, חמוציות ופרוסות בננה כדי לאתגר אותם בברכה.

שיויון מגדרי: כל דאלימה גברת.

אחד מבכירי יהדות התורה ברגע של גילוי לב: במקום כל התיקים והכיבודים, היה הכי טוב אם היו מכינים עבורינו "תיק תוספות בנייה, שיפוצים ויחידות דיור".

ראובן: אתה יודע איזה קור בחוץ? שמעון: איזה?

תודה: תודה מאוד לכל מי שאוכל ומברך כראוי יהי רצון שהקב"ה יברך אותו בכל הברכות הכי טובות ששייך. אני מעונין להודות השבוע לאדם הגדול סמל ודמות להתמדה בדורנו, אין לו בעולמו אלא ד"א של הלכה, אהובם של הבריות, גאון עצום ולמדן, מענקי הדור במידות אצילות, מוסר עצמו למען הכלל באופן שלא ניתן לתיאור **רבי דביר ליפ שליט"א** שבזכותו העלון יוצא בנחת. **כמו"כ אני רוצה להודות** לבחור הצדיק שחן מיוחד נסוך על פניו, והוא עמל בתורה גם מחוץ לשעות הלימודים, מאז ומתמיד הוא דמות וסמל לכל הצעירים בהתחזקות בתורה ויראת שמים, תמיד נותן לב ויד בעזרה וסיוע לכל מה שצריכים במקומות תורה, עליו נאמר אשרי יולדתו והוא יהיה אחד מענקי הדור **הבה"ח אלחנן שטרנפלד נ"י** מתלמוד תורה זכרון מאיר, וממייסדי בית הכנסת בית השם.

היכן ניתן להשיג את העלון

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפניה בחצר ברחוב סוקולוב 23. ובבית המדרש המרכזי מניין אברכים 'פרדס כץ' רחוב אבוהצירא 9, ובבית 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול) בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקלסר ירוק. וכן בשאר המקומות ואצל המפיצים הקבועים ובראשם רבי ידידיה זר שליט"א - משבחי הרב זר: מידי בוקר הוא עושה סיום משניות של כל פרק חמישי במסכת זבחים כשהוא עטור בטלית ותפילין. והוא מהיחידים שיוצעים פירוש המילים שאומרים כל בוקר 'פינות צבאיו קדושים'. אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור. כמו"כ ניתן להשיג את העלון במודיעין עילית (לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 37:7 בכניסה לחנות ש.מ.ח. – שרותי משרד רחוב רשב"י 49. כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל אצל רבי שמחה שולמן שליט"א, שאנו לא יודעים איך העולם היה נראה בלעדיו רח"ל. כן ניתן להשיג בירושלים בישיבת מיר אצל האיש שכל קבלה טובה שהוא מקבל תמיד מקיימה בשלימות רבי דוד רוטשילד שליט"א או אצל האיש בעל לב הזהב, שכולם אוהבים אותו אהבת נפש ואומרים עליו אשרי יולדתו, הדמות של ישיבת מיר מרביץ תורה בדרכיו המופלאות ואחד מחשובי הרבנים של ארגון בלב אחד רבי אבי פרידנר שליט"א. בבית שמש אצל האיש שאוהב את תלמידיו באמת רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. וכן בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - חבקוק הנביא 7 רמה ג'. בנתיבות ב'בית בוכריס'. באשדוד: בית הכנסת החיד"א רובע ג' רחוב יצחק הנשיא. ברחובות בישיבת מאור התלמוד, אצל הבחור החשוב ישי רוט נ"י. בירושלים אצל הדמות של יודע מה חובת האדם בעולמו רבי מיכאל גולדנברג שליט"א. באופקים בבית הכנסת זכרון אליהו. בקרית גת בביהכ"נ שומרי אמונים מיום ששי. באשדוד: בבית כנסת החיד"א אצל גדול מזכי הרבים בדורנו רבי יצחק משענייה שליט"א בעוצם בישיבת נר זרח. ברכסים אצל הדמות של רכסים רבי יוסף המאירי שליט"א כולל נר ישראל גבעה ב. ברעננה אצל משפחת זכאי המיוחדת והנפלאה רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון - 052-6903395. בפתח תקווה בבית הכנסת בגני הדר: אוהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידים. בעש"ט צאנו גור ויוצאי חברון, ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרת שלמה. בראשון לציון אצל הנ"ל: וכן בעיר אלעד בישיבות כנסת יחזקאל ותורה בתפארתה ובישיבת הר"ן ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. בצפת: בהיכל ישיבת צפת ע"י הבקי בתורה, והמסור לכלל רבי אברהם לויסון שליט"א. בקרית אתא: בבית הכנסת מאקווא ירושלים 3 ע"י הנער הצדיק מאוד חרוץ הכיתה נחמיה ברונשטיין נ"י שהיה לי את הזכות להשתתף השבוע בשמחה הגדולה שמחת הבר מצווה שלו בעיר 'קרית אתא'. וכן בבית הכנסת של הקהילה החרדית בקרית אתא רחוב כצנלסון 5. ברמת השרון אצל האדם הגדול שמתחדש כל הזמן בהבנת ויגיעת התורה רבי דניאל פוסטבסקי שליט"א בבית הכנסת מסורת אבות מידי יום רביעי. במנצ'סטר אצל רבי שמואל א. הורביץ שליט"א: +447425793110. בארגנטינה: בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים.

תודה להת"ח המופלג כשרוני מידות מיוחדות דמות למופת כליל המעלות רבי אלחנן וסרמן שליט"א מרכסים שהוא מפיץ את העלון.

לקבלת העלון בפקס יש להתקשר לטלפון: 03-6180383.

כמו"כ העלון נמצא ב'כל העלונים' בעיצוב בשם 'לבית התורני'. וכן העלון (מלבד ההערות שבסופו) מופיע ב'קובץ גליונות'.

ניתן להוריד את העלון בעמדות קול הלשון וכן את העלונים של כל ארבעת השנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש רבנים. לכתוב מערכת שבת. מקישים על פתח תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים.

כמו"כ ניתן להשיג במייל: 456alon@gmail.com

יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431. או ב'נדרים פלוס' - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי' במסייעים! עלון בודד עולה לנו 15 אגורות. אפשר לשלוח משם הודעות.